

prima instanță: S. Garștea-Bria
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

dosarul nr. 3ra-736/17

DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iuliana Oprea
Iurie Bejenaru
Oleg Sternioală
Luiza Gafton
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Biroul Vamal Centru,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea
Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului
Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea sumei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin
care a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău și menținută
hotărârea Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 12 august 2016,

c o n s t a ț ă :

La data de 23 mai 2016, SC „Sorinlux” SRL, reprezentată de avocatul
Covaliov Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal
Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, conform contractului din 10
iulie 2010 și invoice-ului YK60302A din 02 martie 2016 SC „Sorinlux” SRL a
procurat marfă: ciorapi, șlapi, tricouri, pantaloni, sandale.

Astfel, susține că la postul vamal Chișinău, ținând cont de art. art. 23, 24 a
Codului vamal, prin care a ales regimul vamal de import definitiv, cu punerea
mărfurilor în circulație liberă, brokerul vamal a completat, stocat, înregistrat pe
serverul programului informațional Asycuda World și a tapat declarația vamală în
detaliu nr. 3029 I 21523 din 14 aprilie 2016 de plasare în regim de import definitiv
a mărfii, cu determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu
marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit (art. 11 a Legii cu
privire la tariful vamal nr.1380 din 20 noiembrie 1997), cu completarea
formularului tipizat DVV-1 pentru anunțarea valorii în vamă, determinată prin
metoda nominalizată (metoda 1) în conformitate cu pct. 6 al Hotărârii Guvernului
nr. 600 din 14 mai 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de
declarare a valorii în vamă a mărfurilor industriale pe teritoriul RM.

Respectiv, la traversarea frontierei de stat a RM, conform declarației vamale nr. 3029 I 21523 din 14 aprilie 2016 de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 233 157,15 lei pentru marfa procurată.

Indică reclamantul că, din considerente neclare, fără nici un argument, reprezentantul Biroului vamal a refuzat validarea declarației vamale completate conform metodei I și a întocmit actul de inspecție din 14 aprilie 2016, prin care valoarea în vamă a fost majorată până la suma de 356 486,12 lei.

Afirmă că urmare a majorării valorii în vamă, SC „Sorinlux” SRL a achitat suplimentar suma de 123 328,97 lei.

Menționează că la 21 aprilie 2016 a depus organului emitent cerere prealabilă cu privire la restituirea sumei încasate suplimentar conform actului de inspecție, dar nu a primit nici un răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 126 din Constituția Republicii Moldova, Protocolului de aderare al Republicii Moldova la Acordul de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului din 05 mai 2001, art. 127 din Codul vamal, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (2) art. 17 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, pct. 19 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, art. art. 14, 16, 26, 27 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Solicită reclamantul anularea actului de inspecție din 14 aprilie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 21523 din 14 aprilie 2016), obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie suma de 123 328,97 lei încasată suplimentar de la SC „Sorinlux” SRL pentru vămuirea mărfii importate.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 12 august 2016 acțiunea a fost admisă integral. S-a anulat decizia Biroului Vamal Chișinău expusă în actul de inspecție nr. I 21523 din 14 aprilie 2016 privind majorarea valorii în vamă a mărfurilor importate conform declarației vamale nr. 3929 I 21523 din 14 aprilie 2016. A fost obligat Biroul Vamal Chișinău să restituie către SC „Sorinlux” SRL suma de 123 328,96 lei cu titlu de drepturi de import încasate ilegal.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 12 august 2016.

La data de 01 martie 2017 Biroul Vamal Centru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și cu interpretarea eronată a legii.

Susține că este nefondată constatarea instanțelor inferioare precum că acțiunile organului vamal sunt ilegale, or în acțiunile sale organul vamal se ghidează de prevederile legislației în vigoare.

Invocă că în temeiul art. 179 Cod vamal, declarația vamală, care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoțită de toate documentele necesare vămuirii.

Astfel, la vămuirea mărfii importate de către SC „Sorinlux” SRL, organului vamal i-au fost prezentate unele documente care în viziunea declarantului confirmă valoarea în vamă declarată cu aplicarea metodei nr. 1 de determinare a valorii în vamă.

Menționează că la etapa verificării documentelor de către organul vamal în baza cărora a fost declarată marfa importată, și anume la verificarea documentelor anexate și a corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii declarată de către SC „Sorinlux” SRL s-a stabilit cu certitudine faptul că documentele prezentate de agentul economic nu au furnizat informația necesară pentru confirmarea prețului tranzacției.

Astfel, afirmă că la declararea mărfii prin depunerea declarației vamale, lipseau actele obligatorii pentru confirmarea valorii în vamă a mărfii importate, și anume: documentele bancare de plată, contractul de acordare a serviciilor de transportare, polița sau contractul de asigurare a mărfurilor, în cazul în care acestea au fost asigurate la inițiativa declarantului. De asemenea, în contractele de vânzare-cumpărare se prevăd clauze generale fără indicarea sumelor concrete, a prețului pentru o unitate de marfă, nomenclatorul sortimental al mărfurilor. Prețul mărfii care face obiectul vânzării este prevăzut într-o sumă de bani, însă nu se menționează și cantitatea preconizată.

În asemenea situație reiterează că inspectorul vamal, în calitate de factor de decizie a organului vamal, a acționat în strictă conformitate cu prevederile legislației RM, și anume cu Ordinul Serviciului Vamal nr. 480-O din 18 decembrie 2006 cu privire la aprobarea metodologiei de prelucrare a declarației vamale în detaliu, Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002 și Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

Relatează că unicul document care conține careva date despre valoarea factuală a mărfii importate este invoice-ul, care nefiind probat prin alte documente, creează dubii organului vamal referitor la datele indicate în acesta ce se referă la valoarea în vamă a mărfurilor, și mai mult ca atât invoice-ul nu are legătură cauzală cu contractul de vânzare-cumpărare din speță, contract în care de fapt nu este indicat prețul pentru o unitate de marfă, circumstanță ce contravine pct. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002.

Respectiv, consideră că sunt nefondate concluziile instanțelor ierarhic inferioare precum că organul vamal nu a constatat careva iregularități, ce i-ar permite organului vamal să solicite acte suplimentare, iar în temeiul art. 179 alin. (2) Cod vamal și art. 7 alin. (1), (2) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, organul vamal este în drept să ceară informații suplimentare pentru a verifica datele din declarația vamală sau din alte documente prezentate.

Totodată invocă că, conform pct. 73 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzut de Codul vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1140 din 02 noiembrie 2005, dacă există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii

în vamă, organul vamal poate solicita importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidente, iar conform alin. (2), dacă informațiile și documentele prezentate nu sunt în măsură să dovedească exactitatea valorii în vamă declarate, organul vamal are dreptul să refuze determinarea valorii în vamă pe baza prețului de tranzacție. Înainte de a lua o decizie finală, biroul vamal comunică importatorului, în scris, la cerere, motivele refuzului. În același mod se procedează și în cazul în care importatorul nu prezintă, în termenul stabilit, documentele solicitate de organul vamal.

Prin urmare, insistă că documentele solicitate de organul vamal urmau a fi prezentate pe deplin de către SC „Sorinlux” SRL pentru a furniza informația necesară pentru confirmarea valorii în vamă.

Mai indică că la stabilirea valorii în vamă a mărfurilor s-a utilizat metoda 6 (metoda de rezervă), din cauza imposibilității utilizării metodelor precedente.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia deciziei instanței de apel din 14 decembrie 2016, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților inclusiv și în adresa recurentului la data de 22 decembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 35031/4 (f. d. 138), și a fost recepționată de către Biroul Vamal Centru la data de 02 ianuarie 2017, fapt ce se confirmă prin ștampila cu nr. de intrare 1 aplicată pe scrisoarea de însoțire din 22 decembrie 2016 prin care în adresa recurentului a fost expediată copia deciziei (f. d. 146).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 01 martie 2017, în termen.

La data de 29 mai 2017, în adresa intimatului SC „Sorinlux” SRL a fost expediată copia recursului declarat de către Biroul Vamal Centru cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La data de 06 iunie 2017, SC „Sorinlux” SRL a depus referință la recursul declarat de către Biroul Vamal Centru împotriva deciziei instanței de apel din 14 decembrie 2016, solicitând respingerea cererii de recurs, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2017, recursul declarat de către Biroul Vamal Centru a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de către Biroul Vamal Centru, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei, conform contractului din 10 iulie 2010, prelungit prin acordul adițional nr. 2 din 01 decembrie 2012, nr. 3 din 02 ianuarie 2014 și nr. 4 din 04 ianuarie 2016 încheiat cu Yiwu Karma Import & Export Co

LTD și invoice-lui nr. YK60302A, SC „Sorinlux” SRL a procurat marfă, și anume, ciorapi tricotați pentru copii, șlapi, tricouri, pantaloni tricotați din fibre sintetice pentru fete, tălpi interioare detașabile, foarfece de grădinar, aparate pentru măsurarea controlului presiunii, și altele (f. d. 11-13, 82).

În scopul vămuirii lotului de mărfuri, prin intermediul brokerului vamal „Vamgrup Broker” SRL a depus la Biroul Vamal Chișinău declarația vamală nr. 3029 I 21523 din 14 aprilie 2016, ca metodă de declarare a valorii în vamă la mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova utilizând Metoda 1 - metoda de evaluare în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit (f. d. 14-19).

La fel, la caz s-a stabilit că la 14 aprilie 2016 Biroul Vamal Chișinău, aplicând metoda 6 de determinare a valorii în vamă (metoda de rezervă), a emis actul de inspecție nr. I 21523 prin care a majorat valoarea în vamă a mărfurilor importate, SC „Sorinlux” SRL, fiind obligată să achite suplimentar 123 328,97 lei (f. d. 67 – 69).

Nefiind de acord cu actul de inspecție emis, la data de 21 aprilie 2016 SC „Sorinlux” SRL s-a adresat cu o cerere prealabilă către Biroul Vamal Chișinău și Serviciul Vamal al RM cu privire la anularea Actului de inspecție din 14 aprilie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 21523 din 14 aprilie 2016) și restituirea sumei achitate suplimentar în mărime de 123 328,97 lei (f. d. 9).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Biroul Vamal Chișinău, SC „Sorinlux” SRL a solicitat anularea Actului de inspecție din 14 aprilie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 21523 din 14 aprilie 2016), și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie suma de 123 328,97 lei încasată suplimentar de la SC „Sorinlux” SRL pentru vămuirea mărfii importate.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, dispunând anularea deciziei Biroului Vamal Chișinău expusă în actul de inspecție nr. I 21523 din 14 aprilie 2016 privind majorarea valorii în vamă a mărfurilor importate conform declarației vamale nr. 3929 I 21523 din 14 aprilie 2016 și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie către SC „Sorinlux” SRL suma de 123 328,96 lei cu titlu de drepturi de import încasate ilegal.

Judecând apelul declarat de către Biroul Vamal Chișinău, instanța de apel a ajuns la concluzia netemeiniciei apelului declarat de către Biroul Vamal Chișinău, și menținerii hotărârii primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temeii de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice, Faptul că, alte întreprinderi declară alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor se iau în considerație următoarele caracteristici: calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață, țara de origine, producătorul.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă, care ar confirma că, producția importată de către SC „Sorinlux” SRL are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți

economici, cu atât mai mult că, autoritatea vamală prezintă descifrările deja majorate de ei.

Au mai conchis că nici actul de inspecție, nici alte înscrisuri prezentate de către pârât, nu conțin nici o motivare a deciziei privind necesitatea majorării valorii în vamă a mărfurilor importate, ci doar în unele cazuri, mențiuni de ordin general privind necorespunderea actelor prezentate cerințelor instituite de pct. 13-14 ale Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM.

Verificând legalitatea și temeinicia concluziilor instanțelor ierarhic inferioare, în raport cu criticele formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia instanțelor judecătorești în sensul admiterii acțiunii SC „Sorinlux” SRL este una greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 5 din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, sistemul de determinare a valorii în vamă a mărfurilor se aplică pentru toate mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal. Valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

Conform art. 10 a Legii menționate, valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

Potrivit Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova a aderat prin Protocolul din 08 mai 2001, ratificat prin Legea nr. 218 din 01 iunie 2001, taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție.

Prin derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

Aici, se va remarca că în speță la declarația vamală nr. 3929 I 21523 din 14 aprilie 2016 a fost anexat setul de documente conform borderoului: contract de vânzare-cumpărare, scrisoare de trăsură, carnetul TIR prevăzut de Convenție, conosamentul prevăzut de Convenție, factura comercială (invoice), certificatul de

origine, declarația vamală a țării de export, pașaportul tehnic a mijlocului de transport, permisul conducătorului, calculul cheltuielilor de transport, scrisori ale agenților economici, packing list, iar în baza declarației vamale societatea a utilizat metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit (f. d. 10).

Astfel, potrivit pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002 (în vigoare la data depunerii declarației și emiterii actului de inspecție), în cazul în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate la pct. 13 din prezentul Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, potrivit art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, organul vamal solicită în scris declarantului prezentarea necumulativă și doar a celor acte aferente tranzacției de import a mărfurilor respective care pot justifica valoarea în vamă anunțată, după cum urmează:

- a) orice acord posibil între vânzător și cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor;
- b) contractele cu terțe persoane referitoare la tranzacțiile indirecte;
- c) corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, în cazul în care aceasta a fost purtată;
- d) facturile pentru decontări către persoane terțe în beneficiul vânzătorului, dacă acestea rezultă din contractele încheiate sau alte acte;
- e) documentele contabile ale cumpărătorului, cum ar fi transferurile de fonduri către exportator sau vânzător sau pentru a obține informații privind comisioanele, profitul sau cheltuielile generale prin aplicarea metodei deductive și a valorii calculate (altele decât cele prevăzute la pct.13 al prezentului Regulament);
- f) documentele privind dreptul de proprietate asupra societăților comerciale implicate în tranzacție, pentru a exclude o posibilă relație de interdependență dintre vânzător și cumpărător în sensul art.11 alin.(6) din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal;
- g) contractul în baza căruia dreptul de proprietate intelectuală este cesionat;
- h) copia autentificată de pe declarația de export;
- i) documentul de plată pentru cheltuielile de transportare;
- j) cataloagele, ofertele de preț (listele de prețuri) ale firmelor producătoare /vânzătorului;
- k) certificatul de origine, certificatul de calitate eliberat de producător;
- l) lista de încărcare.

În cazul în care declarantul nu dispune de careva acte din cele solicitate suplimentar de organul vamal, declarantul va consemna acest fapt pe solicitarea scrisă. Declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte în scopul confirmării valorii în vamă anunțate.

Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu relațiile stabilite instanța de recurs reține drept incorectă concluzia instanțelor de judecată cu referire la faptul constatării temeiniciei acțiunii înaintate de SC „Sorinlux” SRL, or pârâțul a întocmit fișa-act prin care a solicitat prezentarea documentelor suplimentare în vederea confirmării veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată conform declarației vamale nr. 3029 I 21523 din 14 aprilie 2016 (f. d. 66), însă acestea nu au fost prezentate.

În acest context, urmează a fi menționate prevederile art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, în cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Instanța de recurs apreciază critic constatarea instanțelor de judecată cu privire la faptul că organul vamal neîntemeiat a emis actul de inspecție, fiind recalculată și majorată valoarea în vamă a mărfurilor, or, SC „Sorinlux” SRL nu a prezentat actele solicitate suplimentar de organul vamal.

Mai mult ca atât la caz s-a stabilit că la etapa verificării documentelor de către organul vamal, în baza cărora a fost declarată marfa importată, și anume la verificarea documentelor anexate și a corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii declarată de către SC „Sorinlux” SRL, documentele prezentate de agentul economic nu au furnizat informația necesară pentru confirmarea prețului tranzacției. Astfel, în contractul de vânzare-cumpărare se prevăd clauze generale, fără indicarea sumelor concrete, a prețului pentru o unitate de marfă, nomenclatorul sortimental al mărfurilor.

Este important a fi subliniat faptul că SC „Sorinlux” SRL la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza declarației vamale: nr. 3029 I 21523 din 14 aprilie 2016 urma să prezinte organului vamal toate actele necesare întru confirmarea corectitudinii valorii mărfii în baza tranzacțiilor încheiate.

Totodată, neonorarea obligațiilor stabilite de legislație, îndreptățește organul vamal de a efectua o reevaluare a mărfurilor importate în felul și modul stabilit de legislație. Alineatul (3) al art. 8 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 prevede că, în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode stabilite de lege

În aceste condiții sunt lipsite de sens și urmează a fi respinse susținerile reclamantului, că organul vamal fără argumente ar fi refuzat validarea declarației vamale, și mai mult ca atât, tot organul vamal a solicitat reclamantului prezentarea contractelor cu terțe persoane referitoare la tranzacțiile indirecte, copia autenticată de pe declarația de export, cataloagele, ofertele de preț (listele de

prețuri) ale firmelor producătoare/vânzătorului, certificatul de origine, certificatul de calitate eliberat de producător, însă acestea nu au fost prezentate.

Ca urmare, cele relatate în ansamblu atestă că temei pentru declararea ilegalității actului de inspecție întocmit de Biroul Vamal Chișinău la 14 aprilie 2016 nu este, pe când instanțele ierarhic inferioare la emiterea hotărârii au aplicat greșit normele de drept material, fapt ce generează casarea acestora și respingerea acțiunii.

Față de cele ce preced și fiind cert că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a careva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către Biroul Vamal Centru.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 12 august 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea sumei, și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge acțiunea Societății Comerciale „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău privind contestarea actului administrativ și restituirea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iuliana Oprea

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

Luiza Gafton

Tamara Chișca-Doneva